

relse, at det kan undgaae at blive tilført den, at en Forbryder har været sat sammen med en Mand, der var mistænkt for en Forbrydelse, og dette kan skee alene ved en fuldstændig Forglemmelse, eller ogsaa ved, at Vedkommende, der gav ham Ordren i saa Henseende, sagde, at det kun var en interimistisk Foranstaltning for en kort Tid. Seg vil nu spørge, hvad Beviiskraft disse Bøger kunne have, hvorledes man i dem kan finde Beviiis for Noget, naar de føres saa usforvarligt skjedesløst? Uagtet det Mangelfulde ved de Dphsninger, jeg her har gjort gjældende, ere de dog særdeles værdifulde, thi det viser, hvorledes det gaaer til med disse Protocolers Førelse, ved hvilke man siden vil godtgjøre sin Ushydighed. Arrestvagtmesteren kan først slet ikke huske, at de to Arrestanter have siddet sammen, men da Dommeren oplyser, at det er Tilfældet, kan han med Bestemthed erindre, at Ordren dertil ikke er givet af den ene Assessor, men af den anden. Vagtmesteren siger senere, at man ikke kan tænke sig nogen anden Grund til den Mangel, som her finder Sted ved Protocolen, da der aldeles ikke forelaa Interesse for Noget i, at det ikke skulde fremgaae af Protocolen, at disse to Personer havde siddet sammen; men da jeg forrige Gang stillede min Forespørgsel, udtalte min ærede Nabo tilvenstre (E. W. Nyholm), at det er bestemt i Arrestreglementet, at der ikke maa indsættes nogen som helst Anden hos en Mand, der er fængslet paa Grund af Mistanke, for ikke at undergive ham al den Besværighed — jeg husker ikke Udtrykkene nøje, men de, det ærede Medlem brugte, vare meget stærke. — der er forbunden hermed. Naar det imidlertid skrives imod Arrestreglementet at indsætte en Forbryder til en blot som mistænkt arresteret Mand, var der dog en bestemt Grund for Vedkommende til at undlade at anføre det i Protocolen, og det forundrer mig, at Forhørsdommeren ikke har gjort en Bemærkning herom ligeoverfor den Vedkommende, eller har gjort ham opmærksom derpaa, men deraf er der ikke Spor. Arrestvagtmesteren siger dernæst, at de vedkommende Dommere dengang have paalagt ham, om de dem undergivne Arrestanter skulde sidde alene, om de maatte have Arbejde, i hvilke Arrestere de skulde

hensidde og undertiden, i hvilke Klæder. Dette er altsaa en almindelig Udtalelse om, at alt Saadant dengang af Dommerne blev bestemt. Der indeholdes fremdeles i Udskriften en Rapport fra Politinspecteur Herz, hvori der siges, at han har ladet anstille Undersøggelser angaaende Lundegaards nuværende Opholdssted. Det havde været interessant ogsaa at faae ham underkastet et Forhør, men det er ikke lykkedes at udfinde hans Opholdssted nærmere, end at Infantericapitain Nørø, under hvem han skal have gjort Tjeneste som Spion under sidste Krig, har meddeelt, at han antog, at Lundegaard var reist til Amerika kort efter Krigens Ophør. Seg beder lagt Mærke til, at Lundegaard under Krigen er brugt af Capitain Nørø som Spion, hvilket er et Beviiis for, at han maa have haft særdeles Egenstaber i denne Retning, thi man kan ikke bruge Enhver til Spion; han maa have visse Anlæg i den Henseende; han maa have Snubhed og Sneidighed, men fra hvem har Capitain Nørø faaet Anvisning paa, at denne Lundegaard var brugbar som Spion i Krigen? Det havde været overordentlig interessant, hvis Dommeren havde faaet en Erklæring fra Capitain Nørø om, hvorledes han havde opdaget den særdeles gode Egenstabs hos Lundegaard, at han udmærkede sig til Spion, thi dette vilde maaskee have kunnet lede noget nærmere hen til Afgjørelsen af, om Lundegaard ogsaa i Arresten har, som det synes, været brugt som Saaban. — Den Underføggelse, der er anstillet, har ikke kunnet oplyde, hvad min Forespørgsel her i Thinget har oplyst, thi da der omkring i Landets Blade læstes om denne Forespørgsel, fik jeg et Brev fra Kingsebølle pr. Rødbh, dateret 23de Juli 1866 og underskrevet af en Mand ved Navn F. Nebbe, hvori denne siger, at Lundegaard sidste Vinter har været i Kingsebølle og har der været forførgtet af Fattigvesenet fra 9de Januar til 1ste April s. A., at han er reist derfra i April, men ventes at komme igjen til Efteraaret. Han havde i October Maaned s. A. viist Mange der paa Eggen et Beviiis fra Capitain Nørø for, at han i sidste Krig havde tjent ham som Spion, og i April d. A. havde han ved Vortreisen viist Brevskriveren en ny Attest fra Nørø, da den første var bortkommen.